

vedkommende tilbage. Jeg skal ikke bebrejde den højtærede Justitsminister hans Afgørelse, men kun bede ham om at udrede sin Stilling hertil og dermed opfordre ham til at træffe Foranstaltninger til, at saadanne Forhold hurtigst muligt maa komme til at hvile paa et saadant Grundlag, at der ingen Tvivl kan være, for at der ikke skal opstaa Tilstande, hvor saadanne Foranstaltninger kan misbruges. Naar jeg har bedt den højtærede Justitsminister om at udvikle dette, er det ikke blot af Hensyn til Sagens Realitet, men ogsaa noget under Hensyn til den Redegørelse, han har givet, som vil blive forstaaet paa en anden Maade, end Forholdet virkelig ligger. Og selv om man maa-ske aldrig vilde falde paa at sige, at det er Ministres Hovedopgave at holde sig i en passende Afstand fra Sandheden, vil man sikkert i alt Fald sige, at det er Justitsministerens Opgave at fremstille enhver Sag paa den nøjagtige, rigtige Maade.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde en Bemærkning om Færøerne, og jeg hører med Tilfredshed, at han ligesom jeg anser det for betænkeligt, at Forholdene paa Færøerne har udviklet sig saaledes, at et Parti holder sig tilbage fra Deltagelse i Valgene til Rigsdagen. Jeg betragter det som glædeligt, at det ærede Medlem siger dette, thi en af mine Grunde til at omtale dette Forhold var, at et stort konservativt Blad, den Gang Valgene fandt Sted, udtrykte sin store Glæde over, at kun eet Parti deltog i Valgene til den danske Rigsdag. Det var mod denne Opfattelse, jeg vendte mig, fordi jeg betragter den som yderst farlig for vort Forhold til Færøerne, og det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Pürschel ogsaa ser Betænelighederne i en saadan Udvikling. Naar det ærede Medlem mener, at ingen er nærmere end jeg til at sige dette til det Parti, som holdt sig tilbage, kan det ærede Medlem jo se, at jeg har sagt det her; andre Steder har jeg ikke Anledning til at sige det, jeg har ingen som helst Forbindelse med dette Parti, som gør mig det muligt at sige det paa andre Steder end netop her.

Jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard takke Statsministeren og Udenrigsministeren for de Udtalelser, de har fremsat vedrørende de tysk-danske Skoleforhand-

linger, og jeg drager deraf den Slutning, at jeg havde Ret i, at man fra alle Sider her i Tinget vilde erkende, at det høje Ministerium paa dette Omraade havde handlet som Landsregering.

I en lille Bemærkning om en ikke stor Sag har det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsat en ikke helt uinteressant Udtalelse, det er Spørgsmaalet om Overflytning af Fyrvæsenet og andre civile Institutioner fra Marineministeriet til Handelsministeriet. Om denne Overflytningsag udtalte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard — saa vidt jeg har kunnet se i et af Bladene i Aften, jeg havde desværre ikke Lejlighed til at høre Talen —, at denne Sag nu er for det rette Forum. Det rette Forum for denne Sag er, som enhver ved, Regeringen, der efter Grundloven har Myndighed paa dette Omraade. Hvad jeg vil sige om, hvad der er passeret senere, skulde derfor være den Bemærkning, at det forekommer mig, at man fra Oppositionens Side har Grund til at betragte Statsministerens Holdning i denne Sag som imødekommende paa en særdeles anerkendelsesværdig Maade. Ikke alle Regeringer, ikke den Neergaard'ske Regering, har altid overfor et Ønske af den Art fra Oppositionens Side vist en saa ubetinget Imødekommenhed, som Statsministeren har vist ved denne Lejlighed ved at fremlægge Sagen i Finansudvalget og derigennem for Partiernes og tillige ved efter Opfordring at udbede sig en Udtalelse fra Administrationskommissionen som Grundlag for videre Forhandling om det. Ogsaa heri ser jeg et Vidnesbyrd om, at den nuværende Opposition finder en Regering, som er villig til at forhandle med den ogsaa paa de Omraader, hvor Kravet om Forhandling ingenlunde grundlovsmæssig kan underbygges. Men i Spørgsmaal af den Art eller i alt Fald i denne Tid, tror jeg, det er nyttigt, at Regeringen stiller sig saadan. Men den Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Pürschel, som gav mig den egentlige Anledning til at fremdrage dette Spørgsmaal, er en anden. Det ærede Medlem polemiserede mod Overflytningen. Det skal jeg slet ikke komme ind paa. Nu ligger Sagen paa Forhandlingsbordet andetsteds, og der er ingen Grund til at anføre principielle Betragtninger angaaende Spørgsmaalet. Men det ærede Medlem siger: Man behøvede slet ikke at foretage denne Over-